

A diákok legutóbb [Simon Márton](#) előadásán vehettek részt a Rendhagyó irodalomóra IV. felvonásának keretei közt. A beszélgetés során kérdéseket tettünk fel a költőnek, amelyekre örömmel válaszolt:

Van kedvenc kortársad?

Egy kedvencem nincs, időszakos vagy alkalmi kedvenceim vannak. A középkorosztályból Petri György, Kemény István és Orbán Ottó, a fiatalabbak közül Krusovszky Dénes és Dékány Dávid.

Az irodalomba nevelődtél bele, vagy volt valami olyan történés, fordulópont az életedben, ami az irodalom és a versek felé fordított?

Nem állíthatom, hogy belenevelődtem. Úgy tűnt, hogy költőnek lenni nagyon menő. Egyre jobban érdekelt, így aztán lusta voltam magamnak rendes szakmát választani.

Írás közben szoktál zenét hallgatni vagy valami más inspiráló dolgot csinálni?

Ez attól függ, mit írok, milyen hangulatban vagyok. Sokféle zenét hallgatok, a meditatív japán komolyzenétől a rapig bármit. Rapet főleg akkor hallgatok, ha slam-et kell írnom.

Hol jutnak eszedbe a legjobb gondolatok? Nekem például akkor jutnak eszembe a legjobb gondolatok, amikor kiszállok a fürdőkádból. (Orsi)

Hm... nekem is kellene egy ilyen fürdőkád. Talán az utcán járkálás közben jutnak eszembe a legjobb gondolatok, ezért sokat jegyzetelek és írok fejben. A holtidők átváltoznak azzá, hogy tudok gondolkodni.

Szerinted mi az alaplí, amit mindenkinek el kellene olvasnia?

Ha próza, akkor az Iskola a határon Ottlik Gézáól, ha pedig vers, akkor a Petri-életmí; ennek elolvasása fontos pillanat lehet mindenki életében.

Meg tudnád fogalmazni egy mondatban a költészeted lényegét?

A költészet számomra a folyamatos kísérletezés és a lehetetlen dolgok feltérképezése. Olyan kirakós, amiből mindig lehet valami újat kirakni. Persze, egyszerűbb olyat kirakni, amit már valaki kirakott, de sokkal érdekesebb új dolgokat alkotni. Engem főleg ez érdekel, ez a keresgélés.

Mi szokott kikapcsolni? Az írás számodra kikapcsolódás vagy munka?

Nem tudom, hogy az írás kikapcsol-e. Kellemes munkának mondanám. De szellemi munka, szóval el lehet benne fáradni. Szoktam lazítani, filmet nézni, de nem szoktam direkt kikapcsolódni. Néha átjönnek a barátaim, szóval vannak ilyen hétköznapi dolgok, amikkel kikapcsolódom.

És ekkor megszólalt a Türr jellegzetes, hosszú dallamcsengője –

Hát ezt nem bízták a véletlenre!

Kiricsi Eszter és Dabóczy Orsolya, 10. G

